

OBSAH

Zprávy z provincie	2
T. Štěpánek OP: Olomouc obdivuje Sluncem oděnou	5
T. Brichtová OP: Znojenské mnišky vkročily do Velkého jubilea	5
Prosby o modlitby	9
Laická sdružení sv. Dominika	10
Nekrologium	12
Nové knihy	13
I. Šiklar OP: Svátek Svaté Rodiny	14
E. Jindráček OP: Památka Nejsv. Jména Ježíš	16
Ze světa (Tomáš Akvinský v Africe)	17
S. Vrai, A. Pinet: Modlit se 15 dní s Tomášem Akvinským	21

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného
je 250 Kč.

Internet: opusculum.op.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 1. 2007

JUBILEJNÍ ROK 800. VÝROČÍ ZALOŽENÍ PRVNÍHO KLÁŠTERA DOMINIKÁNSKÝCH MNIŠEK V PROUILHE

Zahájení jubilea – 3. prosince 2006
Hlavní oslava jubilea – 7. října 2007
Zakončení jubilea – 6. ledna 2008

MODLITBA JUBILEA (1206-2006)

Bože milosrdenství,

ve své věčné moudrosti jsi povolal svého služebníka Dominika, aby se vydal na cestu víry jako poutník a kazatel milosti.

Se Slovem tvé sladké Pravdy v srdci a na rtech zval Dominik první sestry a bratry, aby se k němu připojili a vedli život kontemplativní poslušnosti ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubileum a prosíme tě: vdechni znovu do našich srdcí a myslí Ducha vzkříšeného Krista a obnov nás, abychom věrně a radostně hlásali evangelium pokoje. Skrze těhož Krista, našeho Pána. Amen.

Maria, Matko vtěleného Slova, oroduj za nás.

100. VÝROČÍ BEATIFIKACE PANÍ ZDISLAVY (28. 8. 1907)

Hlavní pout' – 26. května 2007
Závěrečná pout' – 25. a 26. srpna 2007

Bože, svatě Zdislavě jsi dal milost, že se myslí stále povznášela k tobě a ustavičně o tobě rozjímala a svědomitě pečovala o bližní. Na její přímluvu učíš, ať se i my horlivě snažíme o nadpřirozené hodnoty a projevujeme lásku dobrými skutky. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Zdislavo, matko svatého života, oroduj za nás.

ZPRÁVY Z PROVINCIIE PŘEDPLATNÉ OPUSCULA 2007

Roční předplatné (11 čísel včetně poštovného) na rok 2007 činí **250 Kč**. Můžete ho uhradit složenkou (byla přiložena v minulém čísle; případně na požádání zašleme) nebo bankovním převodem na účet č. 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332. Od předplatitelů, kteří dosud nezaplatili za rok 2006, očekáváme platbu za oba ročníky najednou. Pokud někomu z Vás finanční situace neumožňuje zaplatit předplatné v plné výši, napište nám a my zbývající částku uhradíme z fondu pro potřebné. Moc prosíme všechny, u kterých dochází k nějaké změně (zrušení odběru, změna adresy, změna počtu odebíraných výtisků apod.), aby nám o tom zaslali zprávu; je pro nás velmi obtížné zjišťovat tyto informace pouze ze soupisu poštovních převodů či z bankovního výpisu.

Zároveň se omlouváme všem, které v minulém čísle zmatla naše nepřesná formulace týkající se výše součtu předplatného za ročníky 2006 a 2007. Předplatné za dva ročníky je samozřejmě 500 Kč nikoli 5750 Kč – tato částka uváděla celkový dluh na předplatném všech 23 zbylých dlužníků.

Děkujeme. Redakce

KALENDÁŘ AKCÍ

- 3. 12. 2006** zahájení jubilea 800. výročí založení kláštera v Prouilhe
- 21. 4. 2007** stálé studium v Olomouci
- 26. 5. 2007** hlavní pout' k paní Zdislavě do Jablonného v Podještědí
- 20. - 29. 7. 2007** letní misie ve Velkých Losinách
- 25. a 26. 8. 2007** závěrečná pout' k paní Zdislavě do Jablonného v Podještědí
- 28. 8. 2007** 100. výročí beatifikace paní Zdislavy
- 7. 10. 2007** hlavní oslava jubilea 800. výročí založení kláštera v Prouilhe
- 20. 10. 2007** setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

Při zachování čísla pevné linky na provincialát bylo zřízeno i číslo mobilní: +420 602 592 174. Tento mobil bude obsluhovat sekretářka provincialáta Anežka Bachnová. Jako číslo na provincialát prosím používejte přednostně toto mobilní číslo. Otec provincialát bude přítomen každé pondělí 9:00-12:00, 14:00-16:00. Návštěvu je třeba vždy domluvit předem.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Tým Kazatelského střediska se schází každé 3. pondělí v měsíci (vyjma prázdnin) v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 15. 1. 2007 od 17:00 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorně.

STÁLÉ STUDIUM

Přednáška fr. Benedikta Mohelníka OP na téma Personalita církve, kterou přednesl na setkání stálého studia 25. 11. 2006 v Praze, je k dispozici na internetových stránkách www.dominik.cz:

<http://dominik.cz/studium2006/benedikt.mp3>
14,2 Mb – část 1. (úvod, stručný pohled do historie, pojem osoby)
<http://dominik.cz/studium2006/benediktII.mp3> 18,7 Mb – část 2. (Lidská osoba, personalita církve)
<http://dominik.cz/studium2006/diskuse.mp3>
9,2 Mb – závěrečná diskuse

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: paha@op.cz, sv.jilji@op.cz, jilji.op.cz

Pražský konvent má nové webové stránky na adrese <http://praha.op.cz>.

Nedělní káva

Vždy po každé nedělní mši sv. jste zváni ke kávě nebo čaji do velké hovorny kláštera k přátelskému posezení.

Páteční snídaně

Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. (Jan 21, 12) ● Každý pátek jste zváni na mši sv. v 7 hod. do kaple sv. Zdislavy, po které následuje společná snídaně s duchovním zamyšlením ve velké hovorně.

Společenství modlitby

Schází se každou středu od 19:45 ve velké hovorně. Je otevřeno všem, kdo žijí po Bohu, tak jako Bůh žije po člověku. Po katechezi a dotazech následuje po 21. hod. adorace Nejsvětější Svátosti v kostele sv. Jiljí do 22 hod.

Vyučování katechismu

Příprava na přijetí svátostí křtu a biřmování i vzdělávání ve víře pro zájemce probíhá v klášteře každé úterý po nešporách (cca 19:30 h.) na faře pod vedením fr. Romualda.

Přednášky

Duchovní život podle R. G. Lagrange OP
Přednášky o duchovním životě podle známého dominikánského učitele probíhají každý čtvrtek po nešporách v čítárně kláštera pod vedením fr. Jordána Vinklárka OP.

Mariina legie u sv. Jiljí – prezidium „Neposkvrněné Početí“

Naše prezidium se schází každou neděli v 16 hod. ve velké hovorně před oltářkem Panny Marie, modlíme se růženec a jiné modlitby a ve společenství s naší Královnou nabíráme nové síly a energii do dalšího týdne. Vždy se těšíme na našeho kněze (fr. Romuald), který k nám má promluvy o Naší Paní. Přijď i Ty mezi nás a vyzkoušej tuto cestu, kterou šel i Sv. Otec Jan Pavel II., cestu s Pannou Marií!

Rekonstrukce vitráží

Prispějte, prosím, na opravu historických vitráží v chrámu sv. Jiljí v Praze. Peníze věnujte do pokladničky v chrámu nebo pošlete na účet číslo: **1051014845/5500**. Celkové náklady na rekonstrukci jsou 2.027.000,- Kč.

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 377 241 660, fax: 377 447 882
e-mail: plzen@op.cz; plzen.op.cz

Náboženství

1. a 2. tř. – Čt 14:30-15:15, vede L. Fišerová
3.-6. tř. – Po 14:30-5:15, vede P. Cyril OP
7.-9. tř. – Út 14:30-15:15, vede fr. Šimon OP
od 15 let – Út 15:30-16:30, vede P. Jan OP

Aktivity pro děti a mládež

Kořata – Pá 14:30, vede J. Kratochvílová
Malá schola – Pá 16:00-17:00, vede M. Petrová
Výtvarný kroužek pro mladší (4 - 8 let) – Út od 15:30, vede T. Šmolíková
pro starší (nad 8 let) – Út od 16:30, vede J. Šmolíková

Společenství starších dětí – Pá 17:00-18:00, vede A. Krondlová
Fotbal – Pá 15:00-16:30, vede P. Lejško
Klub odvážných dívek – Čt 16:30-17:30, vede I. Pulicarová
UCHO – jednou za 14 dnů, Pá od 19:00 v pastorační místnosti, vede A. Krondlová a kol.

Další akce

2. 1. od 16:00 zahájení Tříkrálové sbírky 2007 na Radnici
2. 1. od 16:00 schůzka III. řádu
6. 1. od 16:30 česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby Hej mistře v kostele PMR
9. 1. od 15:00 návštěva dětí z dětského domova ve Zbúchu
11. 1. od 19:30 cyklus Ženy v dějinách křesťanství – „...**Bůh dává všechna dobra tohoto života proto, aby se činila vaše vůle...**“ – Ženy, láska a kultura ve středověku – Bc. Eliška Bednaříková
21. 1. 19:15 promítání dokumentu z 13. ročníku hudebně-divadelního setkání PRKULE
23. 1. ekumenické nešpory v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů
25. 1. od 19:30 cyklus Ženy v dějinách křesťanství – „**Duše vzešla z nebeské harmonie a cosi z té hudby má v sobě skryto...**“ – Poselství abatyše Hildegardy z Bingeny – fr. Mgr. Šimon Hlavatý OP

OLOMOUCKÝ KONVENT

Slovenská 14, 772 00 Olomouc
tel. 585 230 764, fax: 585 231 352
e-mail: olomouc@op.cz; olomouc.op.cz

Společenství při klášteře:

Po 19:30 příprava biřmovanců
(vede fr. Benedikt a fr. Jindřich)
Út 16:30 společenství Legio Mariae (doprovází fr. Pavel)
Út 16:30 Neokatechumenátní společenství (vedou ffr. Antonín a Štěpán)

Út 19:30 společenství mládeže (vede fr. Jindřich)
St 19:30 Neokatechumenátní společenství (vedou ffr. Antonín a Štěpán)
St 19:30 misijní společenství (vede fr. Pavel)
St 20:15 četba Sumy sv. Tomáše (vede fr. Štěpán)
Čt 19:30 společenství mládeže Zacheus (vede fr. Jindřich)
Čt 19:30 společenství Zbytek Izraele (vede fr. Antonín)
Ne 18:30 společenství starších skautů (vede fr. Damián)

Přednášky

Vybrané kapitoly z církevního práva

přednáší P. Damián Němec OP
4. 1.; 1. 2.; 1. 3.; 29. 3.; 3. 5.; 31. 5. 2007 od 19:30 h.

Uvedení do knih Nového zákona

přednáší P. Pavel Mayer OP
18. 1.; 15. 2.; 15. 3.; 19. 4.; 17. 5. 2007 od 19:30 h.

O Božích vlastnostech

přednáší: P. Štěpán Filip OP
11. 1.; 8. 2.; 8. 3.; 12. 4.; 10. 5.; 14. 6. 2007 od 19:30 h.

Filmový seminář

zajišťuje fr. Jindřich Poláček OP
25. 1.; 22. 2.; 22. 3.; 26. 4.; 24. 5. 2007

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: fr. Irenej Šiklar OP, Klášter dominikánů, Husova 8, 110 00 Praha 1, irenej@op.cz
fr. Irenej OP, promotor pro růženec

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Praha: před porodnicí U Apolináře každý pracovní den od 8:00 do 9:20 modlitba růžence; kontaktní osoba: Miloslav Pletánek, tel.: 736 248 037

Olomouc: před porodnicí Fakultní nem. každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin modlitba růžence; od 18 hodin mše svatá v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“; kontaktní osoba: Markéta Tomečková, tel.: 606 739 313

OLOMOUC OBDIVUJE SLUNCEM ODĚNOU

Na titulární slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie přišel do olomouckého konventního kostela sloužit slavnou pontifikální mší svatou pomocný biskup Mons. Josef Hrdlička. Jeho krásné kázání, v němž hříchem porušený svět přirovnal k rozladěnému orchestru a Krista ke komornímu A, podle kterého se svět může znovu naladit, všechny velmi povzneslo.

Ke krásnému prožití liturgie přispěla také schola z Tršic, která svým zpěvem mši svatou doprovázela. Vyvrcholením slavnosti však bylo posvěcení nové vitráže v lodi kostela vedle kaple Božího hrobu, kterého se ujal sám otec biskup. Znázorňuje Neposkvrněné početí Panny Marie v podobě „Ženy oděné sluncem“ a jejím autorem je PhDr. Karel Rechlík, který navrhl i předešlé tři vitráže nacházející se v presbytáři.

fr. Tadeáš

1. NEDĚLE ADVENTNÍ – ZNOJEMSKÉ MNIŠKY VKROČILY DO VELKÉHO JUBILEA

Už několik dní před adventem panoval v klášteře svatého Kříže ve Znojmě čilý ruch. Přípravovalo se slavnostní zahájení jubilejního roku, 800. výročí založení první kontemplativní dominikánské komunity mnišek. Chtěly jsme se i duchovně připravit na toto významné výročí, které bude doprovázeno mnoha milostmi nebe, a proto jsme se rozhodly konat devítidenní nověnu k svatému Otci Dominikovi ve věrném zachování řádových observancí.

Je první adventní neděle, 3. prosince. Kostel sv. Kříže – v této době náležitě studený –, nikoho neodradil, ale byl plný, ano přeplněný přespolními účastníky i místními farníky, kteří se přišli podělit o radost se svými

dominikánskými mniškami, které už 16 let svolávají na ně, na jejich rodiny a na celé město Boží požehnání.

Na začátku mše svaté uvítali otce biskupa, otce ze Slovenska P. Aquinase Gaburu a P. Petra Fottu a promotora mnišek P. Damiána Němce a celé společenství otec Tomáš Pospíšil a matka převorka Anežka Suchánková. Mši svatou sloužil královéhradecký biskup – dominikán Mons. Dominik Duka a spolu s ním koncebrovali otec Tomáš a otec Kryštof, který slavil právě v tento den své 86. narozeniny, u oltáře, a současně s nimi přítomní otcové za doprovodu místního chrámového sboru. Otec Angelik Mička složil figurální mši. Jak mohutně zněly varhany, když je sám autor rozezvučel!

Senior provincie, otec Ambrož Maria Svatoš OP, dlouholetý duchovní otec komunity (letos tomu bylo již 32 let, co doprovází naši řeholní rodinu), už se musel zřici aktivní účasti, ale seděl v presbytáři mezi ministranty a prožíval vše ve svém srdci. Jistě ho blažilo vědomí, že i jeho zásluhou a přičiněním je tato řeholní rodina tím, čím je, že může naplno oslavovat Pána s celou církví a s řádem obnovenou liturgií!

Otec biskup v návaznosti na mešní čtení hovořil v kázání o smyslu adventu, o výzvě „bděte a modlete se“, které právě mnišky jsou povolány praktikovat.

Při svatém přijímání bylo dojemné, jak se celý kostel semkl jakoby v jednu rodinu kolem svátostného Krista. Opakovaný zázrak rozmnožení chlebě!

Po mši jsme ještě zazpívali společně se sestrami dominikánkami z české i slovenské kongregace, s terciáři a s několika rodinami dobrodinců kláštera responsoriálně polední modlitbu sextu, které předsedal otec Damián.

Po modlitbě si pozvaní hosté mohli prohlédnout vývěsky s fotografiemi, které ukazují, jak vypadaly a žily sestry této komunity od jejího vzniku v roce 1948, jak vypadají domy a mnišky v jiných zemích na světě, jak prožívají své povolání, které jim ukládá Bůh a náš řád.

Po společném obědě v sále kláštera jsme se zase všichni sešli k živému, nenucenému rozhovoru. Vždyť mnozí z přítomných se už mnoho let neviděli, a tak vyprávění nebralo konce. Škoda jen, že mnozí měli před sebou dlouhou zpáteční cestu a museli shromáždění dříve opustit.

Ale ono není skončeno! Vždyť každý dominikán, zapálený Dominikovou vizí, nese si v srdci pochodeň jubilea, které potrvá až do 6. ledna 2008, a má vlastně nést tento oheň i nadále všem svým současníkům, a tak i na náboženenském úhoru naší vlasti připravovat cestu Pánu, neboť k tomu byl povolán!

S. M. Terezie Brichtová, OP

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

4. 1.	S. M. Božislava Pálková	86. narozeniny
4. 1.	S. M. Borgie Palenčárová	85. narozeniny
4. 1.	S. M. Věroslava Rajnochová	76. narozeniny
4. 1.	S. M. Krista Chládková	39. narozeniny
7. 1.	Fr. Štěpán Filip	44. narozeniny
13. 1.	S. M. Terezie Brichtová	82. narozeniny
13. 1.	S. M. Václava Holubová	65. narozeniny
13. 1.	S. M. Františka Synková	38. narozeniny
14. 1.	S. M. Marta Helisová	78. narozeniny
15. 1.	S. M. Mauricie Olekšíková	86. narozeniny
15. 1.	Fr. Krysstof Parol	40. narozeniny
21. 1.	S. M. Josefa Valentová	77. narozeniny
22. 1.	S. M. Edmunda Semanová	89. narozeniny
23. 1.	S. M. Miriam Hřebačková	42. narozeniny
24. 1.	Fr. Dominik Marek	90. narozeniny
25. 1.	Fr. Jordán Vinklárek	82. narozeniny
26. 1.	S. M. Serafika Pončíková	95. narozeniny
29. 1.	Fr. Pio Oláh	23. narozeniny
30. 1.	Fr. Martin Fišer	76. narozeniny

Všem jubilantům blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání.

Nejbláženější a nejsladší Panno Maria, Matko Boží, plná veškeré lásky, dcero nejvyššího Krále, Paní andělů, matko všech věřících: do klína tvé laskavosti poroučím své tělo i duši, všechny své skutky, myšlenky, chťení, touhy, slova, jednání a celý svůj život a skonání, ať tvou přímluvou se dobře vyvíjí podle vůle tvého milovaného Syna, Pána našeho Ježíše Krista. Abyš mi byla, Paní má nejsvětější, pomocnicí a těšitelkou proti nástrahám a léčkám starého odpůrce a všech mých nepřátel, rač mi od svého Syna vyprosit milost, s níž bych mohl mocně odpírat pokušením světa, těla a ďábla, a vždy měl pevné rozhodnutí nehřešit a setrvat ve službě tvé a tvého Syna. Paní má nejsvětější, také tě prosím, abys mi vyprosila pravou poslušnost a pokoru srdce, abych pravdivě věděl, že jsem ubohý a křehký hříšník, bez milosti a pomoci Svořitele a tvých svatých přímluv neschopný nejen vykonat jakýkoli dobrý skutek, nýbrž i odporovat stálým útokům. Paní má nejsladší, vypros mi stálou čistotu mysli a těla, abych čistým srdcem a neporušeným tělem mohl sloužit tobě a tvému Synu. Vypros mi trpělivost a klidnou mysl, abych mohl pracovat pro spásu svou a bližních. Vypros mi, nejsladší paní, pravou lásku, abych celým srdcem miloval tvého Syna a po něm tebe nadevše a bližního pro Boha, a tak se radoval z jeho blaha, měl bolest z jeho neštěstí, abych ho opovázlivě neposuzoval a ani v srdci se nad nikoho nevyvíjal. Královno nebe, učiči, abych vždy choval v srdci bázeň i lásku k tvému Synu a vždy vzdával díky za všechna dobrodíní, prokazovaná mi nikoli za mé zásluhy, nýbrž z jeho dobrovolnosti, abych se nepokrytě a upřímně vyznával ze svých hříchů a činil pravé pokání, abych mohl dosáhnout jeho milosrdenství a milosti. Modlím se k tobě, bráno nebeská a obhájkyně hříšníků, abys na konci mého života nedopustila, aby se tvůj nehodný sluha odchýlil od svaté katolické víry, ale abys mi přispěla svou velikou láskou a milosrdenstvím a bránila mě proti zlým duchům. Doufám ve slavné a požehnané utrpení tvého Syna a také ve tvou přímluvu, že u něho dosáhneš, aby mi odpustil hříchy a mne, umírajícího v lásce k němu a tobě, uvedeš do života záchrany a spásy. Amen. (sv. Tomáš Akvinský)

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

hlavní stránka dominikánů v ČR; spravuje fr. Jan Jáchym Beneš
(Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5–Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz)

➤ Některé informace na těchto stránkách jsou přístupné pouze přihlášeným uživatelům z dominikánské rodiny. O přidělení jména a hesla si můžete napsat na adresu info@op.cz. V mailu uveďte své jméno a komunitu (místní sdružení).

➤ Na stránkách jsou umístěna Acta curiae Provinciae Bohemiae 1-3/2006 a Akta provinční kapituly 2006.

➤ V rubrice Přednášky a statě jsou k dispozici další příspěvky. Pokud byste chtěli sami zařadit něco z toho, co jste publikovali, jste vítáni.

➤ Bratřím a sestrám, kteří na internet nemají přístup, rádi zašleme vybrané texty přednášek. Obracejte se na redakci OPuscula.

Přednášky

- O pravdě a o studiu (fr. Tomáš Pospíšil OP)
- Kristologická reflexe (Studium Generale)
- Etický relativismus (ThDr. Jiří Skoblík)
- Existence Boha jako téma rozumové úvahy (fr. Efrém Jindráček)
- Otče, do tvých rukou... (fr. Benedikt Mohelník OP)
- Úvod do teologie II (fr. Štěpán Filip OP)

Statě

- Andělé (fr. Cyprián Suchánek OP, RC Monitor 11/2006)
 - O lidské svobodě (Mons. Dominik Duka OP, RC Monitor 12/2006)
 - Svatý Dominik – muž slova (fr. Benedikt Mohelník OP, 13. 8. 2006 Radio Vaticana)
 - Štěstí není jenom muška zlatá (fr. Romuald Rob OP, OnPn 11/2006)
- Nalijme si alespoň občas čistého vína (fr. Ludvík Grundmann OP, region. tisk 12/2006)

www.dominik.cz

Vše o sv. Dominikovi, seznam pramenů, galerie obrázků. Vaše podněty, nápady i materiály k doplnění můžete zaslat na adresy webmasterů: fr. Jan Rajlich OP (jan@op.cz), s. A. D. Churaňová (anezka@dominik.cz)

www.tyn.op.cz

informace o služebníku Božím P. Tomáši Týnovi OP; spravuje Anna Kateřina Taliánová (AnnaTalianova@seznam.cz)

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční officia
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově a za misijní středisko na Barrandově
- ❖ Prosím Vás o modlitbu za slobodu mojej dcéry a ostatných dievčat, ktoré sa ocitli v sektárskom spoločenstve. Zo srdca Vám ďakujem! nešťastná matka
- ❖ za syna, aby našel cestu k Pánu Bohu, aby se vrátil domů a nedělal život těžkým sobě a celé rodině

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

LEDEN

1. Aby pastýři církve neúnavně a důsledně ukazovali cestu k míru a spravedlnosti.
2. Aby církev v Africe vydávala stále opravdovější svědectví evangelium a tím přispívala k usmíření a míru.
3. Aby se ti, kdo prožili radost z narození Spasitele, nebáli svědčit o něm ve svém okolí.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)

Program dalších společných setkání:

13. 1. 2007 volba rady a představeného	9. 6. 2007 setkání
10. 2. 2007 setkání	14. 7. 2007 pout' na Svatý Kopeček
10. 3. 2007 setkání	8. 8. 2007 svátek svatého Dominika
31. 3. 2007 rekolekce společně s bratry	8. 9. 2007 obláčky, sliby
10.-14. 5. 2007 exercicie	

MS ZNOJMO (představený Štefan Ludvik Maňura)

Dne 1. 12. 2006 jmenoval provinciál České dominikánské provincie Benedikt Mohelník OP fr. Tomáše Pospíšila OP řádovým asistentem našeho sdružení.

MS 3. PRAŽSKÉ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Termín příštího setkání: 22. 1. 2007 setkání po nešporách ve velké hovorně (P. Josef)
Další informace najdete na adrese www.laici3ps.op.cz.

MS 4. PRAŽSKÉ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Schůzka našeho sdružení proběhne 3. 2. 2007 u sv. Jiljí s obvyklým programem.

MS 5. PRAŽSKÉ (představený Jan Jáchym Beneš)

Setkání našeho sdružení se konají jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek večer u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 h. mší svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorně nebo v kapli svaté Zdislavy. Termíny: 18. 1. (Leona Silvie), 1. 2., 15. 2., 1. 3., 15. 3., 29. 3. (kající pobožnost), 12. 4., 26. 4., 10. 5. (Libuše S.), 24. 5., 7. 6., 21. 6. 2007

ROZHOVOR S FR. DAVIDEM MICHAЕLEM KAMMLEREM OP, NOVÝM GENERÁLNÍM PROMOTOREM PRO DOMINIKÁNSKÝ LAIKÁT

Davide, je pravda, že tento rok převezmeš od Jerryho L. Stookeyho úřad generálního promotora dominikánských laiků?

Sám si na to pořád ještě zvykám. Ještě to však nebylo oficiálně vyhlášeno Magistrem řádu. Už jsem však prohlásil, že jsem připraven na tomto postu sloužit. Nejprve jsem měl vážné pochybnosti a váhal jsem, ale to se rozptýlilo během osobního bratrského setkání s fr. Carlosem v Římě. Jerry sám mě povzbuzoval, abych tuto funkci přijal.

Jaké zvláštní rysy hodláš této své nové funkci dát?

Když se mě fr. Carlos k mému velkému překvapení zeptal, zda bych tuto funkci přijal, napadly mě nejdřív argumenty mluvící proti mně: věk, nedostatečná znalost jazyků atd. Pak mně ale přišly na mysl věci, které by mi v této práci určitě pomohly: potěšení z toho, že se mohu kreativním způsobem věnovat nějakému smysluplnému úkolu; to, že mám rád laiky a pokládám je za plnohodnotné členy Řádu; připravenost povzbuzovat je v jejich úkolu laického kázání jako specifického poslání; výměna myšlenek a sdílení jdoucí za hranice existujících bariér; schopnost povzbuzovat k rozmanitosti na základě vzájemného ohledu a důvěry. Upřímně doufám, že budu schopen svým způsobem pokračovat v tom, co na mezinárodní úrovni v posledních letech rozvíjel Jerry.

Řekni nám něco o sobě a o tom, jak ses dostal do Řádu.

Narodil jsem se 21. 10. 1942 v Kolíně v Německu. Mám ještě mladšího bratra a dva synovce. V mé domovské provincii Teutonia jsem zastával různé služby, což mi umožnilo navázat vztahy s mnoha lidmi. Doufám, že je i přes velkou vzdálenost v dalších letech udržím, neboť přátelství pro mě hodně znamená.

Dominikánem jsem se stal v r. 1962 hlavně proto, že mě oslovilo společenství s novými a neobvyklými způsoby kázání. Po svých studiích ve studijním domě ve Walberbergu a po kněžském svěcení v r. 1968 jsem několik let pracoval jako učitel náboženství (diecéze Špýr). Pak jsem nějaký čas působil jako vychovatel v provinční škole ve Vechtě a poté v malé dominikánské komunitě v severoněmeckých Brémách. Osm let jsem dělal asistenta magistra studentů ve studijním domě ve Walberbergu. Před svým desetiletým působením v úřadu socia provinciála jsem byl převorem u sv. Ondřeje v Kolíně, kde je pohřben sv. Albert Veliký. Posledních šest let jsem byl převorem ve Walberbergu a při tom jsem pracoval v pastoraci jako duchovní rádce. Přes deset let jsem byl asistentem dominikánského společenství laiků a sedm let promotorem pro laiky v provincii Teutonia. Na světovém kongresu dominikánské rodiny v Manile (2000) a na setkání evropských laiků ve Fognanu (2001) a Walberbergu (2004) jsem pak díky osobním setkáním mohl doplnit a prohloubit své teoretické vědomí o mezinárodním charakteru a rozmanitosti kazatelského řádu.

Máš i jiné zájmy, které nejsou „typicky dominikánské“?

Myslíš koníčky? Ty jsou různé. Prvními jsou hudba, umění a kultura. Pak sport (plavání), a přátelé tvrdí, že jsem dobrý amatérský kuchař – „Okuzte a vizte, jak je Hospodin dobrý“ (Žl 34,9). A konečně: cestování a poznávání jiných kultur. Posledně jmenovaný koníček můžu zapojit do mé budoucí služby týkající se celého světa.

Na co se chceš před zahájením práce v novém úřadě zaměřit?

Nejprve se musím soustředit na spoustu projevů a služeb, přednášek a setkání, které mám pro tento rok již domluvené. Pak musím nutně začít rozšiřovat svou znalost

cizích jazyků. Má mluvená angličtina je docela dobrá, ale nikoli bez chyb. Pro svůj pobyt v Římě a Itálii se musím naučit italsky. Na tom chci tento rok intenzivně pracovat. Abych nebyl závislý na překladatelích, hodlám se letos učit i španělsky. Mé současné znalosti stačí jen na prázdninové výlety. Velmi doufám, že budu moci prohloubit své znalosti nádherného jazyka kultury – francouzštiny; (svou schopnost kázat kolínským dialektem v příštích šesti letech určitě nevyužiji). Jak rád bych mluvil s dominikánskými laiky celého světa v jejich rodných jazycích! Závidím zesnulému papeži Janu Pavlu II. jeho rozsáhlé jazykové schopnosti. Nicméně doufám, že na svých cestách a v korespondenci budu moci využít pomoci překladatelů a hlavně neverbální komunikaci a Ducha letnic, který dává překonat i jazykové bariéry. Chci se také naučit co nejvíc od Jerryho, dříve než se oficiálně ujmu své funkce v březnu 2007 a chci mu pomoci s přípravou mezinárodního kongresu dominikánských laiků v Buenos Aires. Budeme komunikovat e-mailem a od ledna 2007 budeme spolu osobně v Římě. Důvěřuji v jeho rady a pomoc. Modlím se, abychom my – bratři, sestry i laici pomáhali jeden druhému v kazatelské službě a těším se na setkání s mnoha dominikánkami a dominikány na Bohem požehnané Zemi.

Walberberg, duben 2006, přeložil Tomáš Jan Machula

NEKROLOGIUM

5. ledna 1962

zemřel na Moravci **P. ThDr. Emilián Soukup OP**. Narodil se 9. května 1886 v Malešicích v Čechách, profes složil 12. září 1904 v Olomouci. Kněžské svěcení přijal 1. srpna 1909 v Olomouci. Na řádovém učilišti v Olomouci vyučoval filosofii a dogmatiku. Dlouhou dobu spravoval olomoucký konvent jako převor. Byl vyhledávaným zpovědníkem a exercitátorem. Spolupracoval napřeklady Summy telologické sv. Tomáše Akvinského. Kongregace sester dominikánek si jej zvolila za svého superiora. Od roku 1946 byl postižen těžkou nemocí. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl převezen do charitního domova na Moravci, kde prožil zbytek svého života v utrpení a oběti. Byl pohřben na místním hřbitově na Moravci. V roce 1984 byly jeho ostatky uloženy do řádové hrobky v Olomouci. Ať odpočívá v pokoji.

28. ledna 1972

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Dominik Bahník OP**. Narodil se 30. září 1870 v Březně v Čechách, sliby složil 31. prosince 1904 v Praze. Sloužil bratřím v Praze, Olomouci a dlouhá léta v Litoměřicích. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl pro svůj věk převezen do charitního domova na Moravci. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci. Ať odpočívá v pokoji.

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

August Franzen: Malé dějiny církve

Třetí doplněné a přepracované vydání.

KN, váz., 398 str., 347 Kč

Josef Enn: Exercicie a Písmo svaté

Přehled biblických míst pro důležitá témata duchovních cvičení.

Refugium, brož., 91 str., 77 Kč

Tomáš Špidlík: Liturgické meditace na celý rok. Refugium, brož., v kazetě, 900 Kč**Dobré dílo, špatná doba**

Sborník příspěvků z konferencí Křesťanská univerzita Josefa Floriana a Literatura a totalita. Hejkal, váz., 171 str., 290 Kč

Václav Ventura: Spiritualita křesťanského mnišství I. Od prapočátků po svatého Jana Zlatoústého. Benediktinské arcidiecéze, váz., 348 str., 300 Kč

Otto Kaiser: Odkaz alexandrijských židů

Úvod do deuterokanonických knih Starého zákona. Vyšehrad, váz., 165 str., 228 Kč

Jan Menšík ed.: Počátky staročeské mystiky

Počátky staročeské mystiky, i když se v nich jeví místy ještě zápas o výraz, jsou nám vzácné svou starobylostí, svou jazykovou a slohovou formou a tím, že nejednou mohou být úvodem ke zkušenostem druhého zraku, jak o nich mluví ve svém díle náš největší mystický básník Otokar Březina. Dauphin, brož., 131 str., 168 Kč

Tomáš Halík: Prolínání světů. Ze života světových náboženství.

NLN, váz., 279 str., 359 Kč

Richard Feder: Haleluja - hebrejská řeč I.díl, Haleluja - hebrejská učebnice a čítanka II.

Pro školy obecné, měšťanské a střední. Čtvrté přepracované vydání.

Zdeněk Susa, váz., 2 sv., 320 Kč

Jan Heller: Stezka ve skalách. Sbirka kázání.

Kalich, váz., 291 str., 278 Kč

Jaroslav Durych: Vánoční šalmaje. Výbor Vánoční šalmaje představuje to nejlepší z vánočních motivů v Durychově tvorbě. Trinitas, brož., 58 str., 96 Kč

Ignác Antonín Hrdina: Texty ke studiu konfesního práva III. Československo

Karolinum, brož., 345 str., 290 Kč

SVÁTEK SVATÉ RODINY

Tento svátek, milování bratří a sestry, není příliš starý. Roku 1893 jej zavedl papež Lev XIII., aby se ohradil proti narůstající snaze sekularizovat manželství a odnáboženštit rodiny. Rodina založená na manželství je dílo Boží a pro nás lidi obrovským darem, avšak nikdy to lehké neměla a mít nebude. Tak Lev XIII. světil rodiny pod ochranu Rodiny Svaté a to v okamžiku, kdy myslíme na jedno z prvních tajemství, které Svatá Rodina musela podstoupit, totiž pronásledování, vyhnanství, ale také pomoc Boží a zásahy andělů, až se nakonec dočkala klidných časů.

Tedy na rodině, lépe řečeno na manželství, lze pozorovat nejen prvky lidské, ale také božské. Ještě však, než rozvineme tuto myšlenku, co je to vlastně to božské a zároveň lidské na manželství, co to staví manželství do jiného světla než ostatní svazky, chci zdůraznit, že jsem si vědom, jak těžkých témat se zde dotkneme. Často, když na to přijde řeč, při výuce náboženství, když se snažíme proniknout alespoň trochu do tohoto tajemství, některé z dětí se rozpláče. Jasně znamená, že mnoho rodin se otřásá těžkostmi a mnoho z nich se také rozpadlo. Ale není cílem jít rány, které stále víc a víc lidí nese. Chceme pouze povzbudit ty, kteří bojují a poučit ty, kdo se na manželství chystají. Ty, kteří naopak nesou bolest rozpadu manželství, vybízím, aby se pod jeho tíhou neuzavírali do sebe, ale naopak prosili za rodinu, na které útoky doléhají. Kdo by podal, třeba pohár vody Božím služebníkům, protože je to Boží služebník, nepřijde o odměnu. To je parafráze slov Písma svatého, která snad bude útěchou i pro nás, chceme-li v nich zaslechnout, že kdokoli podpoří rodinu třeba i nesením kříže a obětí, protože rodina je dílo Boží, nepřijde o svou odměnu...

Tedy vraťme se k otázce, co božského lze spatřit na manželství. Pohled do lidské duše nám nabízí část odpovědi v zjištění, že zde nacházíme zvláštní touhu. Lidská duše sama omezená touží po něčem absolutním. Ví, že nebude šťastná, dokud všechno neodevzdá a zároveň všechno nepřijme. To „všechno“, to je to absolutní a božské, co nacházíme v duši. Je to obraz Boží. Bůh je takový. Nic nám neodepřel, dal nám všechno, i vlastního Syna... Lidská duše je stvořena k lásce. Touží dát všechno a touží po tom, být obdarována, ale ne jen tak něčím, touží po tom, že se jí milovaná bytost dá cele...

Toužíme po všem, ale víme, že nejsme nic. Nic nemáme v moci. Nevíme, co bude za chvíli, zítra, nerozumíme sobě, natož druhým. Naivní je představa, že člověk pozná druhého nezávazným soužitím před manželstvím. To nemá nic společného s touhou všechno odevzdat a všechno přijmout, ale spíše se sobeckou touhou mít všechno tady a teď...

A přesto, že nejsme nic, přesto můžeme všechno dát, dokonce i budoucnost, právě v jedné chvíli. Celá budoucnost, celá naše osoba je obsažena v jediném přítomném okamžiku, kdy vyslovujeme slib. Slib je tím tajemstvím, kdy se lidská bytost opravdově odevzdává a zároveň je obdarována. Slib, který je velmi moudrý, protože ví, že něco takového není v lidských silách. Jen v Božích. A tak po slovech: „Ponesu s tebou všechno dobré a zlé,“ zazní: „K tomu mi dopomáhej Bůh“. Často opakovat tento slib, zvláště v těžkostech, to je tajemství Boží pomoci manželům. Znovu v důvěře odevzdávat vše Bohu a manželovi a přijímat všechno z rukou Božích a manžela...

Mám před očima jeden zázračný obraz Panny Marie, který visí ve Znojmě. Mezi záznaky, které pamatuje, se počítá i následující. Začal velmi nevesele, až hrozně. Rozpadalo se totiž manželství a žena v návalu zlosti zabila dítě, plod manželské lásky. Pak se ale stalo něco nečekaného. Ona i její muž padli na kolena a před tím obrazem vyznávali, jak se provinili proti manželskému slibu. Toužili všechno napravit, znovu všechno slíbit, všechno... A dítě obživlo. Znovu vzplál oheň lásky mezi manželi i oheň života v dítěti.

S dětmi ve škole jsme totiž svého času řešili právě tuto otázku. Proč se děje málo zázraků? A odpověď byla: protože lidská srdce jsou úzká, opatrná. Bojí se odevzdat všechno. Ale právě v tom Bůh pomáhá skrze manželský slib, překonávat tento strach a sobeckost. Vždyť manželé si uvědomují, že nikdy nesmí říct: „Tady končí společné a zde začíná mé soukromí, mé koníčky, záliby.“ Vždyť odevzdali a přijali všechno. Nemohou říci: „Dost bylo odpouštění, usmířování. Ať se teď snaží druhý.“ Vždyť toužili a touží odevzdat a přijmout všechno. Stejně jako nemohou říct: „Dvě děti stačí.“ Spíše mají říkat: „Ne jak já chci, ale jak Bůh chce, vždyť pro něj odevzdáváme a od něj přijímáme všechno...“

Právě jako jistý muž, který mi vyprávěl o úzkosti, jež na něj padla při narození čtvrtého dítěte. Měl nízký plat a spousty jiných obav. V modlitbě volal k Bohu a byl si vědom posvátného slibu... Jednoho dne u nich zaklepalá žena, která se přijela podívat na svůj rodný dům. Slovo dalo slovo a paní začala jezdit častěji a vždy s sebou něco přivezla. Tak měla najednou rodina dost všeho a ještě na rozdávání. Ale ve chvíli, kdy toho muže povýšili a plat se mu zdvojnásobil, ten den si Bůh paní povolal k sobě na věčnost... Bůh se postaral a víra toho muže povyrostla, už se tolik nebál odevzdat všechno do rukou Božích.

Všichni potřebujeme tu odvahu, abychom viděli zázraky a hlavně rostli v lásce, ale dnes ji především vyprošujeme manželům. Těm, kteří znovu obnoví před Církví a před Bohem svůj slib: odevzdat a přijmout všechno. K tomu, ať jim pomáhá zdroj jejich lásky, totiž Bůh. Amen.

Fr. Irenej Šiklar OP (Praha 2006)
převzato z www.op.cz

PAMÁTKA NEJSVĚTĚJŠÍHO JMÉNA JEŽÍŠ (3. ledna)

Dnešní památka nás přivádí k počátkům našeho Řádu. Už bl. Jordán Saský složil zvláštní pobožnost složenou z pěti žalmů, začínajících na jednotlivá písmena jména IESUS.

Papež Řehoř X. vydal na lyonském koncilu, jako reakci na albigenské bludy, 21. září roku 1274 bulu, adresovanou Magistru Řádu, bl. Janu z Vercelli († 1283), kterou svěruje dominikánskému Řádu úkol šířit kázáním lásku k Nejsv. Jménu Ježíš a dosvědčovat tuto úctu také úklonou hlavy, která pak později vstoupila do řádového ceremoniálu. Bl. Jan také nařídil, aby v každém dominikánském kostele byl jeden oltář zasvěcen Nejsv. Jménu s výjevem obřezání, kde se věřící scházeli, aby odčinili urážky spáchané proti Ježíšově Jménu.

První Bratrstvo Nejsv. Jména Ježíšova bylo založeno v portugalském Lisabonu, na základě jedné zvláštní události. Roku 1432 bylo portugalské království zasaženo těžkou morovou ránou, která si vyžádala mnohé oběti. Proto otec Andreas Diaz započal slavné celebrace u zmíněného oltáře, aby Pán ukončil onu epidemii. Dne 20. září otec Andreas požehnal Ježíšovým jménem vodu pro nakažené morem. Každý, kdo se té vody dotkl, se uzdravil. Tak do Lisabonu přicházelo velké množství poutníků a do Vánoc mor v Portugalsku skončil. Tak otec Andreas Diaz založil Bratrstvo Nejsv. Jména Ježíšova, které si kladlo za cíl nejen úctu k tomuto Jménu, ale i zabraňovat rouhání, darmému užívání a neuváženému přísahání.

První den v roce se pak začal slavit se slavnostním procesím jako výročí založení Bratrstva. To se tak během staletí rozšířilo do celého světa a získalo si přízeň mnoha papežů: Pius IV. roku 1564 potvrdil jeho statut a udělil jeho členům plnomocné odpustky v den Obřezání Páně. Pavel V. nařídil, aby se toto Bratrstvo zakládalo jen v dominikánských konventech a tam, kde nejsou, jen s dovolením Magistra Řádu. Další výsady Bratrstvo obdrželo od papežů Řehoře XIII., Pavla V., Urbana VIII., Benedikta XIII. a nakonec od sv. Pia X. v roce 1909.

Služebník Boží, otec Jan Micon, Španěl, zavedl v 16. století tzv. Korunu ke cti sv. Jména a další dominikán zavedl pro členy Bratrstva jednoduchou "korunku" složenou ze tří desátek věnovaných tajemství obřezání, povýšení na kříži a oslavení při vzkříšení, na způsob růžence. V některých dominikánských kostelech bylo každou druhou neděli v měsíci zavedeno procesí ke cti Nejsv. Jména se zpěvem *Jesu dulcis memoria*. Předsedající kněz nosil sošku Jezulátka a na konci jí všem požehnal. Tato pobožnost přetrvává u dominikánských mnišek. Je také velmi chvályhodné modlit se v lednu litanie k Nejsv. Jménu Ježíš, abychom získali řadu milostí a odčinili urážky proti a v jeho Jménu spáchaných. Amen.

fr. Efrém Jindráček OP (Znojmo 2007)
převzato z www.op.cz

ZE SVĚTA

Tomáš Akvinský v Africe

Nedávno jsem vyučoval teologii na Teologickém institutu sv. Josefa v Pietermaritzburgu v Jižní Africe. Koncem léta tam je teplo a vlhko, vždyť Pietermaritzburg leží jen padesát kilometrů od Indického oceánu. Je to město ve státě KwaZulu-Natal, kde byl v roce 1893 vyhozen Gándhí z vlaku, protože není bílý, což byl počátek veškeré jeho budoucí činnosti. Poblíž je zase místo, kde byl zajat Winston Churchill, když v búrské válce sloužil jako válečný korespondent.

Škola, ve které jsem učil, byla založena a vedena Obláty Neposkvrněného Početí Panny Marie. Přednášel jsem teologii svatého Tomáše Akvinského a částečně i kurs teologie služby. Výuka byla určena pro členy několika řádů společně a probíhala na základě dohody vysokých škol uzavřené v Chicagu a Washingtonu. Pěkné a vzdušné budovy školy doplňuje dobrá knihovna. Část ekumenických seminářů a sdílených programů běží ve spolupráci s Univerzitou KwaZulu-Natal, která právě získala státní akreditaci.

Na konci mého kursu o svatém Tomáši, kdy se studenti stále ptali na vztah církve a teologie v Africe, jsem je vyzval, aby napsali stránku nebo dvě o tom, jaký přínos pro africkou teologii představuje podle nich sv. Tomáš Akvinský. Většina začala tím, že může přispět k odhodlání Afričanů rozvinout svou vlastní teologii. Před staletími dal teologii novou podobu, nový způsob myšlení; prostřednictvím prací starších teologů zodpověděl otázky, které byly kladeny v živé atmosféře Evropy 13. století.

„Afričané se snaží přijít na to, jak je možné být křesťany a přitom zůstat Afričany. Africká teologie je studiem a hledáním Boha pro Afričany, aniž by Afričané přestali být sami sebou.“ Studenti viděli Akvinského jako otevřeného novým myšlenkám, jako teologa, který respektoval rozmanitost lidského života. „Člověk by si myslel, že Akvinský píše pro současnou společnost, jak je otevřený moderním otázkám o vědě a technice. Afrika nyní zažívá nápor sekularizace a globalizace. Africká teologie by měla pomoci církvi být globálním společenstvím. Teologie vybudovaná na Akvinském může pomoci africké církvi, aby dala globalizaci smysl.“ Jak paradoxní, že Akvinský, který byl některými chápán jako teolog konzervativních a neměnných názorů, se stává záštitou proti monopolu způsobu řeckého a západního myšlení.

Každá africká země, píší studenti, se musí osvobodit od původních misionářských hledisek, kde „všechno tradiční bylo špatné a mělo být opuštěno, protože původní náboženství byla pohanstvím“. Akvinátova úcta k lidské bytosti jako zvláštnímu Božímu stvoření „osvobozuje lidi, aby viděli, že každý je milován Bohem zvláštním způsobem, a byli stále otevřeni dalšímu působení milosti“. Pro Akvinského je obrazem Boha inteligence a svoboda otevírající člověku nové obzory života v milosti

s dary a charismaty Ducha svatého. Milost se vlévá do personality, která udržuje africký pohled na důstojnost, slavení, rodinu. Milost je také hradbou proti násilí: občanských válek, zneužívání dětí a žen, zanedbávání chudých. Člověku jako obrazu a příteli Božímu není dovoleno pronásledovat druhé z pozice většiny nebo rasy. Akvinského teologie štědrého Boha a hledajícího člověka vybízí ke zkoumání světů, které tvoří Afriku.

Akvinátova teologie vidí milost jako princip života a nikoli jako elektrický proud tekoucí z nebeské elektrárny k potřebným stvořením. Model milosti a osoby, které se milosti dostává, existuje v Africe ve své vlastní podobě. Studenti říkají, že Akvinského psychologie potvrzuje individualitu a jeho teologie milosti klade důraz na důstojnost a hranice každé omilostněné bytosti. Afričan je životu přitakávající, velkorysý, aktivní. „Není vhodné,“ píše svatý Tomáš, „aby Bůh dával více bytostem vedeným Božskou láskou k přirozeným dobrům než těm stvořením, kterým jeho láska nabízí nadpřirozená dobra. Přirozená stvoření Bůh štědře vybavuje ... formami a schopnostmi, které jsou principy jednání, takže pak tíhnou k aktivitě již svým vlastním bytím... Ale do těch, kteří jsou určeni k dosažení věčného nadpřirozeného dobra vlévá, vkládá jisté formy či kvality nadpřirozeného řádu, díky nimž se snadno a s ochotou nechávají vést Bohem k dosahování toho dobra, které je věčné.“ To je africké myšlení.

Akvinský dal své Teologické sumě podobu a rozvržení cesty, a tím popsal náš pozemský život jako cestu. Téma cesty je pro Afričany důležité. Ať už v Malawi nebo Zimbabwe, Afričané jsou často na cestách, cestují denně. Existují různé rituály vztahující se k cestě, a ty spolu se svátostmi obracejí pozornost k životu jako cestě. Předkové doprovázejí člověka na jeho cestě. Jsou to omilostněné bytosti, které se již před námi odebraly na věčnost. Afričané, jakožto součást cesty lidství, mají radost z Kristova díla a doplňují ho, ale nejsou přitom přívěskem evropských dějin. Teologická suma obsahuje „zmínky, že všechny kmeny a národy jsou volány k otevřenosti vůči Boží milosti“. Afričané nechtějí být odsouváni na okraj a táží se po svém začlenění do dějin spásy v minulosti i přítomnosti (je to pro ně důležitější než otázka po jejich začlenění do dějin církve). Studentům je jasné, že africký pohled na techniku a ekonomický růst ovlivní africký názor na křesťanství. „Pro církev v Africe je nejdůležitějším tématem antropologie a její rozvoj v rámci teologie. Na univerzitách a v seminářích všichni mluví jen o inkulturaci.“ Dlouhé dějiny lidstva, rozmanité dějiny spásy, zahrnují i dějiny Afriky, která je místem zrodu lidstva.

Dějiny spásy nás přivádějí k Akvinského přínosu k teologii spásy těch, kdo nejsou pokřtěni. Teologie zabývající se tím, koho spása zahrnuje, je kvůli náboženské pestrosti Afriky důležitá. „Boží vůle je, aby všichni byli spaseni,“ napsal jeden student, „a on je rovněž příčinou, že každý má nějaké povědomí o Bohu. Pokud je spása určena celé lidské rase, pak Afričané nepotřebují, aby jim Západ vyprávěl o Bohu.

Afričané chápou Boha po svém a mají své vlastní představy o spáse. „Dějiny spásy pak vedou k otázkám souvisejícím s předurčením a s všeobecností spásy. A tak se z oblasti spekulativní teologie přesouváme do oblasti pastorální, k tématu chápání svátostí. „Názor, že ten, kdo zemře nepokřtěn, jde rovnou do pekla a že není spásy pro nepokřtěné, je nepoužitelný“, poznamenal jeden student.

Pro mladé africké teology, kněze a laiky na mých přednáškách, je Akvinský myslitelem doprovázejícím je na cestě k novému pochopení osobnosti, milosti a kultury. Je pro ně obohacem, avšak necitují ani větu či definici z kterékoliv článku v Teologické sumě. Úhly pohledu, principy a formy myšlení berou v úvahu, ale nejsou to pro ně důkazy, ale jen způsoby pohledu na věc.

Během mého pobytu v Jižní Africe se mi teologie svatého Tomáše zjevila ještě z jiné stránky. Měl jsem mnoho přednášek o teologii spásy mimo křesťanství. Jižní Afrika je laboratoří mnoha náboženství. Vedle malých i velkých křesťanských církví jsou zde africká náboženství stejně jako hinduismus a islám, které vyznávají především ti, kdo jsou indického původu. Nic nemůže být důležitější a obtížnější než přemýšlet o tom, jak je Kristus přítomen uprostřed všech těch různých a často dlouhých dějin spásy. Těžko bych byl schopen tu náboženskou šíři, tak odlišnou od mé zkušenosti ze Spojených států, vůbec teologicky reflektovat. Ve svých přednáškách jsem popisoval tradici (snad je tradicí), podle které katolíci uznávají působení milosti i mimo křesťanství, tradici sahající od svatého Tomáše Akvinského přes Francisca de Vitoria (asi 1453-1546), dominikánského teologa a právníka, Bartoloměje de Las Casas (1474-1566), dominikánského obránce Indiánů ve španělských koloniích šestnáctého století, k teologickým knihám napsaným kolem roku 1900 a ke Karlu Rahnerovi SJ.

Sv. Tomáš zpracoval toto téma v souvislosti s tématem víry a křtu a rovněž na místě, kde pojednává o Kristově vedení lidstva a o psychologii prvotního setkání jedince s milostí.

A co lidé ostatních náboženství, kteří nikdy neslyšeli o evangeliu? „I když nemají explicitní víru,“ píše Akvinský, „mají implicitní víru v božskou prozřetelnost a věří, že Bůh vysvobozuje lidi podle toho, jak se líbí jemu, a podle toho, jak sám sebe zjevuje k určitému poznání pravdy ... Tedy všichni lidé ve všech dobách nějakým způsobem věřili v tajemství Kristova Vtělení, ale rozdílně, v závislosti na době a na lidech.“

Jednoho večera, když jsem dopřednášel o této širší tradici spásy, rozmlouval jsem s ostatními učiteli o zásadní otázce, jakým způsobem jsou desítky milionů lidí, praktikujících svá rozmanitá náboženství, spojeny s vtěleným Slovem. Jak Krista přinášet nikoli v zúženém slova smyslu, odsuzujícího a sektářského, ale jako světlo světa. Učitelé – mladí, vzdělaní, otevření a většinou s indickými nebo africkými kořeny – měli spousty nápadů. Závěr té večerní diskuse byl nezapomenutelný. Shodli

jsme se, že tomistické přístupy byly důležité a užitečné, jejich dlouhé dějiny prokázaly jejich cenu. Nejsou ale již vyčerpány? Samy se nevyvíjejí a nepomáhá ani znovudefinování (například implicitní víry). Jsou omezeny řeckou metafyzikou a latinskou logikou a dnešnímu světu, který je o tolik větší, než si svatý mučedník Justin či Las Casas dovedli představit, mohou nabídnout jen málo. Tento velký skok v dějinách teologie už splnil svůj úkol. Potřebujeme nové nápady, a ty se nezrodí v Kolíně nad Rýnem nebo Clevelandu, ale přijdou od dnešních katolíků, kteří žijí uprostřed ostatních náboženství a mají na paměti, že dějiny spásy zahrnují všechny lidi.

Zdá se, že teologové minulosti byli pro ostatní důležití tehdy, když ukazovali potencialitu a univerzalitu. Akvinského teologie pomohla lidem jiných kultur porozumět plánu lásky „žít Božím životem v našich vlastních životech a vnímat velkorysý přesah milosti do dějin a k lidstvu.“ Sám Akvinský řekl, že překladatel postihne pravý smysl toho, co je překládáno, jen tehdy, když plně vnikne do stylu a ducha nového jazyka. Bez ohledu na to, jak plodná byla západní řecká mentalita, Platón nebo Aristoteles, přichází čas nových pohledů na křesťanství.

Při jedné přednášce o příčinách milosti jsem se ze všech sil snažil udržet pozornost svých studentů (Bůh je jediná pravá příčina milosti, lidé a liturgie jsou jen kanály, kterými milost proudí). Odpolední nebe odcházejícího léta před podzimem se stahovalo ke každodennímu hřmění a blýskání. Přešel jsem k velkému oknu a pohledem přelétl krajinu. Venku, asi dvacet metrů ode mne, seděl velký mnohobarevný paván, asi metr vysoký, a díval se na mne. Šokovalo mne, že z takové blízkosti vidím něco jiného než u nás na Středozápadě – obvyklé veverka či králíka. Přítahly opičáka krásné teorie svatého Tomáše o stvořených příčinách? Boží moc působí ve stvořených formách, v jejich družích, a určuje jejich životy a osudy. Do opičáka stejně jako do nás všech, do každého svým způsobem, ať už v řádu přirozeném nebo v řádu milosti, ať už do hudebního skladatele nebo do učitele Bůh vkládá – slovy svatého Tomáše Akvinského – „důstojnost být skutečnou příčinou.“

Thomas F. O'Meara OP

Poznámka: Citáty z Teologické sumy jsou překládány z anglického textu (článek neobsahuje odkazy).

IDI 3/2006, přeložili Eva Imelda Fuchsová a Ivan František Bok

MODLIT SE 15 DNÍ S TOMÁŠEM AKVINSKÝM

*Suzanne Vrai, André Pinet**Pátý den***OD MOUDROSTI STVOŘENÉ...**

„PROTO JSEM SE MODLIL A BYLA MI DÁNA ROZUMNOST,
VZÝVAL JSEM BOHA A PŘIŠEL KE MNĚ DUCH MOUDROSTI.“

(Moudr 7,7)

„Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem! Neboť kdo by dokázal soudit tento tvůj lid?... Bůh mu řekl... protože jsi žádal o toto, hle, učiním podle tvých slov. Dám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě nebyl před tebou ani po tobě nepovstane nikdo tobě podobný“ (1 Král 3, 9...12).

Jak se nám líbí vkládat tuto modlitbu Šalamouna, izraelského krále, na rty a do srdce svatého Tomáše Akvinského! Oba byli velkými filozofy, přáteli Moudrosti; po stejné prosbě následovala podobná Boží odpověď, avšak jaký rozdíl už v jejím užívání! Svatý Tomáš vyslovil výslovně takovou modlitbu. Získat Moudrost! Není to cíl každého života, aby měl smysl: stát se jedním z těch „moudrých starců“, známých moudrostí v každé zemi a ve všech civilizacích. Lidé mluví stále, jiní dávají přednost tomu, že naslouchají lidem moudrým a vyjadřují se střízlivě a způsobem uváženým a je-li to možné, naslouchají Bohu samému. Svatý Tomáš rozeznává dva druhy naslouchání: *řeč lidí, kteří mluví okolo nás, a Boha, který k nám mluví vnitřně* (S.T. II-II, 5,1 ad 3). Pro opačné příčiny se toto dvojí naslouchání zdá nesnadné, neboť lidé mluví příliš a povrchně, kdežto Bůh se nevyjadřuje dosti a mluví příliš hluboce. Získání Moudrosti naráží na tyto nesnáze.

Moudrost je dvojí, říká svatý Tomáš, moudrost stvořená a Moudrost nestvořená; jedna i druhá jsou dány člověku; a tímto darem moudrosti člověk může růst ke svatosti (De Veritate 11,1 ad 10). Prozatím nechme moudrost nestvořenou, abychom se sklonili k té druhé, jejíž získání nám je možné, protože *jedna i druhá jsou dány člověku*. Slovo „jsou dány“ má dvojí smysl, svatý Tomáš připomene více způsobů získání moudrosti stvořené: naše vlastní

snahy a nezasloužený dar od Boha. Jestliže touha milovat Boha je už láskou podle svatého Augustina, touha po moudrosti má být též začátkem moudrosti a my máme vzdávat díky Bohu za tento dar. Tato touha není touhou všech lidí ani pouhým přirozeným sklonem, ale je to osobní povolání, které nám patří jako vlastní. Snad i jiní budou pociťovat tuto touhu pravděpodobně též, ale každý zůstává osobní a intimní. Před prací vynakládanou na její vlastnění snadno by se nás zmocnila ztráta odvahy, kdybychom neměli pevnou naději a jistotu, že Bůh dává to, po čem nám dává touhu. Je moudrost a moudrost; nepřitahuje nás přání být dobrým politikem, ekonomem nebo umělcem, ačkoli tyto zvláštní moudrosti mají svou cenu a jsou žádoucí, ale moudrost všeobecná, která převyšuje a zaujímá všechny ostatní. Nechme tedy lékaři a bankéři jejich vlastní moudrost; u nás bude podle slov svatého Pavla touha po vyšších hodnotách: „Usilujte o dary vyšší“ (1 Kor 12,31): poznání Boha, teologie, nebo řeč „o“ Bohu nebo ještě více řeč Boha. Lidskou řeč o Bohu je nesnadné pochopit. Její výklad je nejistý a velmi subjektivní. Věříme ve slovo, kterým se Bůh obrací k lidem, obrátíme se k němu a budeme tam čerpat žádanou moudrost: *Posvátná nauka pojednává skutečně a způsobem vlastním o Bohu jako o nejvyšší příčině všeho, již zjevené ve stvoření, ale hlavně o způsobu, jakým se poznává on sám a jakým se nám dává poznat* (S.T. I,1,6). Co jsme my, abychom si mysleli, že k nám Bůh mluví? Především musíme jít do školy lidskosti, neboť k ní Bůh mluvil; toto shromáždění, tato „*Ecclesia*“ bude místem našeho hledání. Bože, co říkáš sám o sobě? Jeho odpověď, předávaná po vnější stránce církvi, zůstává nedostatečná, není-li doprovázena slovem vnitřním. Lidské ustanovení a božská inspirace se spojují, zapřažení ve stejném jhu pochopení Božího slova. Jedno nám dává druhé, poslední objasňuje první; vnější slova církve a vnitřní slovo Ducha se doplňují.

Vhod i nevhod církev hlásá Pánovo slovo, nabízí ho ustavičně různými způsoby, buď v čistotě jeho původu: „*Kniha*“ nebo Bible s jeho lidskými autory inspirovanými autorem jediným, kterým je Duch, nebo průkopníky církve nebo církevními otci, poslěze těmi, kteří ho zkoumali během staletí ve studiu a modlitbě a postřehli jeho nejhlubší smysl, jako svatý Tomáš a ti, které nazýváme církevními učiteli. Nic z toho není nezbytné pro spásu, jediné vnitřní slovo má někdy větší cenu než čtení, což jistě není důvod k tvrzení, že toto je marné. Je často nositelem nebo předběžnou příčinou účinných vnitřních slov. Tak se máme pravidelně ptát, jak nasloucháme slovu, jak studujeme katolické svaté otce.

Kdo vypoví množství a různost lidských poznatků? Avšak jeden z nich překonává všechny ostatní. *Nazýváme „moudrým“ v absolutním smyslu toho, kdo zná absolutně nejvyšší příčinu, totiž Boha. Proto poznání věcí Božích je nazváno moudrostí. Naopak, poznání lidských skutečností je nazváno věděním...* (S.T. II-II, 9,2). Moudrost a vědění jsou proti sobě jako jeden a mnoho nebo poznání Stvořitele a poznání stvořeného světa, avšak to je jen přibližné, neboť celý svět viděný v Boží myšlence je předmětem Moudrosti. Stačí pozdvihnout zrak, posuzovat věci ve vztahu k Bohu a ve styku s ním. Vědy astrofyzické rozšiřují do nekonečna naše pole pozorování stále se rozpínajícího vesmíru, avšak kdo je moudrý, čte tu o Bohu. Existuje právě tolik moudrostí jako věd, a ty se množí. V každé z nich převládají mudrci v této látce, avšak nad vším kraluje Moudrý v plném smyslu slova, *ten, kdo se dívá čistě a prostě na nejvyšší příčinu celého světa, kterou je Bůh* (S.T. I,1,6). Situace v čase a prostoru původního Big Bangu, jeho podrobný popis, okamžik za okamžikem (a jaké jsou to okamžiky!) jsou podivuhodné, ale narážejí na nepřekonatelnou překradu, která zavírá dveře každému poznání o původci tohoto světa a o jeho motivaci. A přesto zde sídlí pravá Moudrost: poznání toho, co přesahuje naše světy a jejich nepřístupnou minulost.

Převyšuje naše lidské meze, ale Bůh nám přichází na pomoc. Jen on se zná a může mluvit o sobě. Jestliže se moudrost získává, mnohem více se přijímá. Mnoho lidských poznatků vyplývá z práce, ale Boží dar je převyšuje.

Na začátku naší úvahy jsme tvrdili, že se svatý Tomáš modlil, aby dosáhl moudrost. V každé chvíli prosil Boha, před každou teologickou „*disputací*“ nebo před důležitým spisováním. Protože však se nám zachovala zvláštní modlitba, jak vyprošovat moudrost, budeme o ní rozjímat s politováním nad tím, že ji rozdrobíme, což však vždy můžeme nahradit. Modlitba Andělského učitele byla myšlenkovou stavbou a my v ní rozlišujeme po úvodu dva stejné cykly, po kterých následuje souhrn.

Nevýslovný Stvořiteli, tys vyvolil z pokladů své moudrosti tři hierarchie andělů a stanovil jsi je v podivuhodném řádu nad nebesy, a s tak velikou dobrotou jsi upravil části světa... (tento text a pokračování jsou převzaty od J. Maritaina, *Andělský učitel*). S Tomášem se obracíme nejprve k Bohu, Stvořiteli, a bez rozlišení osob, alespoň zdánlivě. Prosíme o moudrost a náš pohled se zastavuje bez rozlišení na společné moudrosti Otce, Syna a Ducha, rozdatelky moudrosti ve vesmíru. Zmínka o třech hierarchiích andělů,

zřejmá narážka na devět chórů andělských, neudiví toho, kdo často čte svatého Tomáše. Andělé osvěcují jedni druhé podle sestupného řádu hierarchie: nejvýše postavení, nejbližší k Bohu a zahrnutí vlitým poznáním Boha a věcí, osvěcují a poučují ty, kteří jsou nižší. I když to Andělský učitel neříká, zaujímá pokorně místo za nejmenším z andělů a připomíná si, že oni bez přestání vidí Boží tvář. Tomáš si vybírá a dává přednost moudrosti přijaté od nejvyššího, moudrosti, získané zde na zemi s velkou námahou. Moudrost Boží dá vyčist ve vesmíru, říká svatý Pavel, podle knihy Moudrosti; Tomáš to ví, a ukazuje to, avšak je tu jiná, ještě vyšší moudrost, po které on touží.

Ty jsi nazván pravým Zdrojem a nejvyšším Počátkem Světla a Moudrosti. Rač poslat do temnoty mého rozumu paprsek své jasnosti, vzdal ode mne dvojí temnotu, ve které jsem se narodil, hříchu a nevědomosti. Tato první prosba o moudrost staví proti sobě božské Světlo, dávající a milosrdné, proti temnotám lidstva a hříchu. Jestliže se modlitba obrací ještě k Bohu, postřeh-neme tu narážku na Osoby Otce a Syna, Otce plodícího Syna, prvního jsoucího, vzývaného jako Zdroj a Počátek. Druhý je Světlo a Moudrost. V prosbě je kontrast uchvacující: Světlo zrozené ze Světla, poslané do temnoty lidstva a hříchu: normální následek Vtělení toho, jehož příchod osvěcuje každého člověka na tomto světě. Temnota hříchu zvětšuje temnotu nevědomosti, tvrdí svatý Tomáš, a hříšník má svůj rozum zatemněný. Tomáš tu vyznává lidskou chudobu: svou i naši.

Ty, který činíš výmluvným jazyk malých dětí, utvářej mé slovo a vylíj na mé rty milost svého požehnání. Tento druhý cyklus oslovení a prosby ve své stručnosti dělá narážku na žalm 8,3. Nejprve snad připomíná dřívější zmínku o andělech, potom je prosba o požehnání jáhna, který se při eucharistii připravuje na zpěv evangelia a prosí o požehnání kněze pro své srdce a pro své rty. Nakonec vyjádření „*utvářej má slova*“ staví svatého Tomáše do linie velkých „*koktavých*“ proroků Mojžíše a Jeremiáše, kteří spravedlivě naříkali, že neumějí hlásat Boží slovo.

Dej mi pronikavost, abych pochopil, schopnost zapamatovat si, způsob a snadnost ke studiu, jemnost při výkladu a hojnou milost při řeči. Pět proseb souhrnně vyjadřuje Tomášovu myšlenku; tři se týkají vyšších schopností: přijímání božského světla rozumem, jeho zapamatování pamětí a jeho šíření vůlí; dvě další se vztahují na práci. Tomáš usměrňuje své prosby podle svého povolání učit Božímu slovu, jako Šalamoun prosil, aby vládl Božímu lidu..

Připrav počátek, řid' pokračování, dokonči ty, který jsi pravý Bůh a pravý

člověk a žiješ a kraluješ na věky věků. Amen. Tomáš se nakonec obrací ke Kristu, který je *alfa* a *omega*, začátek a konec všeho. Ví, že Bůh má iniciativu; není to on, Tomáš, kdo se rozhodl psát o Bohu, ale Bůh, který ho předurčil od věčnosti, vedl ho přes nelibost jeho rodiny do řádu bratří Kazatelů a dal mu vystoupit na teologickou katedru. Naše doba nám poskytuje příliš mnoho informací, je nutná volba; kéž bychom uměli po vzoru Tomáše Akvinského a mnohých jiných hledat pravou Moudrost, která pochází z výše, na pomoc lidské moudrosti, již ve světle milosti Tomáš vyznává celým svým životem, že ho Boží milost předcházela, doprovázela a upevňovala. Za to Tomáš vzdává díky doxologií neboli slovem slávy.

MOUDROST JE JAKO PALČIVÉ SLUNCE,
A ŠÍŘÍ HO,
JE JAKO SLUNCE PLANOUČÍ LÁSKOU,
KTEROU ROZNĚCUJE

*z francouzského originálu Prier 15 jours avec Thomas D'Aquin
vydaného nakladatelstvím Nouvelle Cité (Paříž 1991) přeložila S. M. Zdislava Černá OP*

Modlitba za Boží lásku

(*Silvestr M. Braitto*)

Lásko, Ježíši, přiviň nás na zraněné srdce své, lásko, Ježíši, na věky skryj nás ve svém boku otevřeném, lásko, připoutej nás k sobě láskou svou, nedej, aby zahynuly děti tvé tak bolestně a draze tebou očistěné a vykoupené! Svou smrtí jsi nás vykopil. Patříme tobě a chceme, aby celý život náš, naše srdce, naše smýšlení, všechno, co jsme a co máme, tvé lásce sloužilo, tvé lásce se klanělo, aby v ní jednou jako v blaženém moři na věky utonulo. Amen.

*Požehnaný nový rok pod ochrannými křídly Boží lásky
všem čtenářům, přátelům, spolupracovníkům a dobrodincům
přeje a vyprošuje redakce*

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Benedikt Mohelník OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Anežka Suchánková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/21
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJÍMAVÝCH SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Miriam Hřebačková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
www.dominikanky.cz
✉ dominikanky.bm@volny.cz

Konvent sester dominikánek Katolický domov studujících

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎ 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ cernaop@volny.cz
✉ kdsop@tiscali.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Charitní domov
592 54 Moravec

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055
mob.: 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

STUDIO VERITAS

Husova 8, 110 00 Praha 1
✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové; ☎ 495 063 625
web: salve.op.cz
✉ dominika@diecezechk.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
web: misie.op.cz
✉ jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ info@prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

RES CLARITATIS

zpravodajství
Michaela Freiová
redakce@claritatis.cz

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální
stránka dominikánů ve světě
www.op.cz – hlavní stránka
dominikánů v ČR (spravuje
Jan Jáchym Beneš)

dominikanky.cz – Kongre- gace sester dominikánek

rozmjavestry.op.cz –
Rozjímavé sestry sv. Domini-
ka (spravuje Martin Rosen-
baum)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov
studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatel- ství Krystal OP s.r.o.

(spravuje Jiří Kopecký)
oliva.op.cz – knihkupectví
Oliva v klášteře sv. Jiljí (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominiká- nů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter
dominikánů Plzeň

olomouc.op.cz – Klášter dominikánů Olomouc

salve.op.cz – Salve. Revue
pro teologii a duchovní život
dominik.cz (spravují fr. Jan
Rajlich OP a Anežka Domini-
ka Churaňová)

informace: ✉ jachym@op.cz